

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ

ΤΕΥΧΟΣ 8 • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010

Δελτίο

ΕΤΑΙΡΕΙΑ

συγγραφέων

HELLENIC
AUTHORS'
SOCIETY

3 Editorial | **4** Ανακοινώσεις και πρωτοβουλίες της Εταιρείας | **6** Το Βραβείο «Διδώ Σωτηρίου» στον Εμμανουήλ Κριαρά | **7** Εκδηλώσεις της Εταιρείας για την Ημέρα Ποίησης | **8** «αΣ.Π.ίΔ.Α» Πλατφόρμα ηλεκτρονικής αδειοποίησης έργων του λόγου | **10** Συγγραφείς στα σχολεία | **11** Δώδεκα Ευρωπαίοι συγγραφείς βραβεύονται με το βραβείο λογοτεχνίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης | **12** Ο Συγγραφέας στη Μεσόγειο: Στρατευμένος ή Κομιστής Ειρήνης; | **13** Διεθνής Έκθεση Βιβλίου στο Βελιγράδι | **14** CEATL – Συνάντηση της 12ης Ιουνίου 2009 | **16** Το Φθινοπωρινό Φεστιβάλ Ποίησης του SMEDEREVO | **18** Νέα Μέλη | **20** Καλοκαίρι και δημιουργικότητα | **22** Αντί στεφάνου | **28** Μικρές Ειδήσεις | **29** Το ταξίδι του ελληνικού βιβλίου συνεχίζεται... | **30** Νέες εκδόσεις μελών μας (Μάρτιος 2009 – Φεβρουάριος 2010)

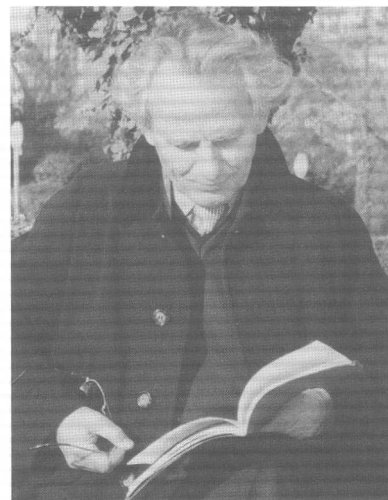

«Έφυγε» ο ποιητής Θανάσης Τζούλης

Στίς 23 Φλεβάρη έφυγε διακριτικά από τή ζωή, στά 78 του χρόνια, ό ποιητής Θανάσης Τζούλης. Καταγόταν από τό μεθοριακό χωριό του νομού Ίωαννίνων Μαυρονόρος, όπου είχε γεννηθεί στίς 30 Μάη του 1932. Σπούδασε στό Ίεροδιδασκαλείο Βελλάς Ίωαννίνων και άρχικά εργάστηκε ως δάσκαλος. Μετά τίς σπουδές του στή Μασσαλία, «Ψυχοπαθολογία και ψυχανάλυση τής Τέχνης», διορίστηκε τό 1980 καθηγητής στή Ζαρίφειο Παιδαγωγική Άκαδημία τής Άλεξανδρούπολης. Άργότερα, τό 1988, εκλέχτηκε καθηγητής στό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, στό Παιδαγωγικό Τμήμα Δημοτικής Έκπαίδευσης.

Στά γράμματα έμφανίστηκε τό 1957 μέ τό ποίημα «Sua sronpte», στό περιοδικό *Ήπειρωτική Έστία*, τεύχος 60-61. Από τό 1959 μέχρι τό 1967 ήταν μέλος τής έκδοτικής ομάδας του περιοδικού *Ένδοχώρα*, που έβγαινε αυτό τό διάστημα στά Γιάννινα. Έχει εκδώσει τίς ποιητικές συλλογές, *Σπόνδυλοι*, 1961, *Ίσθμός και Ρινόκαιροι*, 1975, *Άπόγευμα των μύρων*, 1977, *Άμφίβια*, 1980, *Ή γλώσσα του Άδάμ*, 1982, *Όταν ό Θεός εις τό σώμα έλθει νωρίς*, 1990, *Και εις γάμον Έβρου του ποταμού*, 1996. Δημοσίευσε επίσης επιστημονικές εργασίες πάνω στή σχέση τής ψυχανάλυσης μέ τή λογοτεχνία.

Ός ποιητής ό Τζούλης ανήκει στή Δεύτερη Μεταπολεμική ποιητική γενιά. Και είναι μάλλον ό εξαιρετέος υπερρεαλιστής τής γενιάς αυτής. Πολύ πριν νά έντρυφήσει στήν ψυχανάλυση και νά γνωριστεί επιστημονικά μέ τή θεωρία του Φρόντ, ή ποιητική γραφή του παρουσίαζε κιόλας άρκετά υπερρεαλιστικό χαρακτήρα. Οι κύριοι προβληματισμοί του στάθηκαν ό έρωτας και ό θάνατος. Μ' έναν τρόπο, τόσο γήινο, όσο και ματαφυσικό. Και νομίζω πώς ή ευχέρειά του νά διαλέγεται μ' αυτά τά δύο άκρα, άποτελεϊ ένα από τά βασικά γνωρίσματα του έργου του. Από τ' άλλο μέρος ή καταγωγή του και τά παιδικά του χρόνια εύρισκαν επίσης τρόπο νά περνάνε ύπόγεια μέσα στους στίχους του. Ός υπερρεαλιστής ό Τζούλης μοιάζει νά μίν ανήκει στό κλίμα

των συνομηλικών του ποιητών του '60. Κι είναι άλήθεια πώς δέν έχουμε ρητές αναφορές σ' αυτό τό κλίμα. Είναι ώστόσο ζήτημα γραφής. Ή γραφή του, αν και δέν είναι καθαρά υπερρεαλιστή, δέν μάς δίνει ποτέ μέ εύθύ τρόπο τό αντικείμενό της. Από τήν άποψη αυτή, αν θέλουμε νά δούμε τό αντικείμενό της, θά πρέπει νά τό αναζητήσουμε στό επίπεδο των ύποδηλώσεων. Έκεϊ ό κερματισμένος λόγος του ποιητή αφήνει νά διαφανεί, σαν μέσα σε ήμιονειρική κατάσταση, ή σχέση του μέ τήν εποχή του, ή σχέση του μέ τόν ιστορικό χρόνο, καθώς επίσης ή σχέση του μέ τήν ποιητική παράδοση. Μέ τήν τελευταία του ποιητική συλλογή, *Και εις γάμον του Έβρου του ποταμού*, δέν έχουμε άλλαγή στήν έκφραστική τακτική. Έχουμε όμως σαφή παρουσία νόστου. Τό βλέμμα του γυρίζει στά πατρικά εδάφη, στό χωριό του και στήν εύρύτερη περιοχή, κοντά σε οικεία πρόσωπα, καταστάσεις και γεγονότα. Αυτό τό κύκνειο άσμα του ποιητή, που είναι ίσως ή ώριμότερη στιγμή του, μάς δίνει, εύκρινεστερα από τήν άλλη δουλειά του, τή σχέση του μέ τά δύσκολα μεταπολεμικά χρόνια στήν περιοχή τής καταγωγής του. ❖